



Рада Національного банку України

Р І Ш Е Н Н Я

20 липня 2017 року

м. Київ

№ 33-рд

Про діяльність Правління Національного банку України щодо виконання Основних засад грошово-кредитної політики в першому півріччі 2017 року

Рада Національного банку України **вирішила:**

1. Узяти до відома інформацію Правління Національного банку України щодо виконання Основних засад грошово-кредитної політики в першому півріччі 2017 року.
2. Схвалити доопрацьовану з урахуванням результатів обговорення Оцінку Радою Національного банку України діяльності Правління Національного банку України щодо виконання Основних засад грошово-кредитної політики в першому півріччі 2017 року, що додається.
3. Схвалити доопрацьовані з урахуванням результатів обговорення рекомендації Правлінню Національного банку України та Кабінету Міністрів України, що додаються.
4. Рішення набирає чинності з дня його прийняття.

Голова Ради

Б. М. Данилишин

СХВАЛЕНО
Рішенням Ради
Національного банку України
від 20 липня 2017 року № 33-рд

Оцінка Радою Національного банку України
діяльності Правління Національного банку України щодо виконання
Основних засад грошово-кредитної політики в першому півріччі 2017 року

I. Оцінка досягнення цільового орієнтира грошово-кредитної політики в першому півріччі 2017 року

Цілі грошово-кредитної політики в 2017 році

Основними засадами грошово-кредитної політики на 2017 рік та середньострокову перспективу (далі – Основні засади), схваленими рішенням Ради Національного банку України від 21 грудня 2016 року № 1, визначено, що ураховуючи вимоги статті 6 Закону України “Про Національний банк України”, пріоритетна ціль грошово-кредитної політики полягає в зниженні інфляції (за індексом споживчих цін) до рівня однозначного показника та утримання її на такому рівні в середньостроковій перспективі.

Також Основними засадами визначено, що у 2017 році Національний банк України (далі – Національний банк) розглядатиме свій цільовий орієнтир за споживчою інфляцією (тобто зміною індексу споживчих цін) на рівні $8\% \pm 2$ п. п. (грудень до грудня попереднього року).

Середньострокова ціль щодо інфляції встановлена на рівні $5\% \pm 1$ п. п. (для річного приросту індексу споживчих цін) і досягатиметься поступово. Зокрема визначена така подальша траєкторія цільових показників для річної зміни індексу споживчих цін:

грудень 2018 року – $6\% \pm 2$ п. п.;

грудень 2019 року і надалі – $5\% \pm 1$ п. п.

Згідно зі статтею 6 Закону України “Про Національний банк України” іншими завданнями Національного банку, що уособлюють виконання його основної функції, є:

сприяння в межах повноважень фінансовій стабільності, у тому числі стабільності банківської системи за умови, що це не перешкоджає досягненню пріоритетної цілі;

сприяння дотриманню стійких темпів економічного зростання та підтримка економічної політики Уряду України за умови, що це не перешкоджає досягненню цілей щодо цінової та фінансової стабільності.

Щодо досягнення цілей грошово-кредитної політики в 2017 році

Споживча інфляція в річному вимірі в червні поточного року прискорилося до 15,6% з 12,4% у грудні 2016 року.

Висхідна траєкторія інфляції в першому півріччі 2017 року була очікуваною і передбачалася згідно з прогнозами Національного банку. Водночас прогнозувався перелом інфляційного тренду з подальшим зниженням інфляції до 9,1% у грудні. Утім фактичне прискорення споживчої інфляції виявилось дещо вищим, ніж прогнозувалося, та тривалішим. Це зумовлено насамперед більшим, ніж прогнозувалося, подорожчанням сирих продуктів харчування, а також збереженням посиленого впливу адміністративних факторів.

Подорожчання сирих продовольчих товарів відбувалось як через вплив зовнішніх чинників пропозиції, так і внутрішніх. Зокрема, подорожчання м'яса та молочної продукції зумовлювало скорочення їх пропозиції на внутрішньому ринку через активізацію експорту цієї продукції на тлі підвищення цін на неї на зовнішніх ринках. Зростання внутрішніх цін на овочі та фрукти пов'язано з втратою частини їх врожаю у зв'язку з весняними заморозками та збільшенням пропозиції дорожчої імпортованої продукції.

Натомість інфляційний тиск, зумовлений більшою мірою монетарними умовами, залишався помірним і загалом відповідав очікуванням Національного банку. Зростання базової інфляції у червні 2017 року прискорилося до 6,8% з 5,8% у грудні 2016 року.

Зазначене дає підстави констатувати, що вище, ніж прогнозувалося, прискорення споживчої інфляції зумовлено насамперед впливом чинників, які перебувають поза контролем грошово-кредитної політики, зокрема факторами пропозиції сирих продовольчих товарів та збереженням посиленого впливу адміністративних факторів.

Як і передбачено Основними засадами Національний банк враховував це під час проведення грошово-кредитної політики і спрямовував її не на швидке приборкання ефектів від короткострокових шоків пропозиції, а на запобігання впливу вторинних ефектів таких шоків на інфляційні очікування.

Завдяки проведенню послідовної політики, спрямованої на макроекономічну стабілізацію, вдалося досягти стійкого поліпшення інфляційних очікувань, яке було зафіксовано в I кварталі 2017 року серед усіх груп респондентів. Відповідно до Основних засад формування низькоінфляційних очікувань є важливим елементом поліпшення макроекономічного середовища та відновлення економічного потенціалу України.

Поточна динаміка ІСЦ та його складових свідчать про подальше посилення ризиків для досягнення цілі щодо інфляції на кінець 2017 року. Основними засадами визначено, що інфляція може відхилитися в короткостроковому періоді

від заздалегідь оголошених цільових значень у зв'язку з впливом зовнішніх і внутрішніх шоків, які є поза контролем грошово-кредитної політики, зокрема таких, як зміни цін на сировинні товари та інші високоволатильні компоненти індексу споживчих цін, відхилення адміністративно регульованих цін від раніше заявленого рівня тощо. Приведення інфляції до її цільового рівня в найкоротший термін за таких обставин може мати стримуючий характер з точки зору економічного зростання. У такому разі заходи грошово-кредитної політики мають спрямовуватися на запобігання впливу вторинних ефектів цих подій на інфляційні очікування і таким чином сприяння збереженню цінової стабільності в середньостроковій перспективі.

Щодо сприяння фінансовій стабільності

Зниження інфляції та застосування плаваючого обмінного курсу сприяло виконанню другої за пріоритетністю цілі Національного банку щодо фінансової стабільності.

Поліпшення інфляційних очікувань підвищувало довіру до гривні, що проявлялося у стійкому переважанні депозитів у гривні над депозитами в іноземній валюті та перевищенні пропозиції над попитом на готівкову іноземну валюту. Так депозити домогосподарств (крім фізичних осіб-підприємців) у гривні за перше півріччя збільшилися на 10%. Водночас як в іноземній валюті (у доларовому еквіваленті) знизилися на 2%.

Зниження основних ризиків банківського сектору (прибутковості, достатності капіталу, ліквідності) підтверджується очікуваннями банків: згідно з опитуваннями Національного банку у II кварталі приросту споживчого кредитування впродовж року очікували 88% опитаних банків, поживлення корпоративного кредитування – 61% респондентів. Підвищення якості кредитного портфеля бізнесу та домогосподарств прогнозували близько половини респондентів, баланси відповідей – 28% та 25%.

Банківський сектор залучає ресурси переважно на внутрішньому ринку, який демонструє стабільне зростання. Однак строкова структура пасивів банків не сприяє їх сталому розвитку, з огляду на надмірну частку короткострокових вкладів населення та бізнесу. З іншого боку, короткострокове фондування спонукає банки вкладати власні активи у високоліквідні інструменти (готівка, ОВДП, депозитні сертифікати Національного банку).

Водночас кредитний портфель суб'єктів господарювання майже не змінюється. Розвивається небанківське кредитування, відбувається перетікання капіталу на нерегульовані ринки.

Щодо сприяння додержанню стійких темпів економічного зростання та підтримки економічної політики Уряду України

Національний банк використовував гнучкість режиму інфляційного таргетування для пом'якшення впливу негативних шоків на економіку. Так за зниження інфляційних ризиків Національний банк поступово пом'якшував монетарну політику та адміністративні обмеження на валютному ринку для підтримки економічного зростання.

Через вплив окремих шоків (переважно пов'язаних з розривом виробничих зв'язків з неконтрольованими територіями та захопленням низки підприємств на сході країни) перспективи економічного зростання у 2017 році погіршилися.

Національний банк враховував необхідність підтримки економічного зростання та пом'якшення впливу шоків під час прийняття монетарних рішень, якщо це не перешкоджало пріоритетній цілі щодо цінової стабільності. Так Національний банк не вважав за доцільне застосувати інструменти монетарної політики для приведення прогнозу інфляції до 8% (центрального значення цільового діапазону) у 2017 році, оскільки це могло б призвести до необґрунтованої волатильності ринкових процентних ставок та інфляції в майбутньому, а також загальмувати зростання економіки, яка сьогодні виходить із кризи. Ураховуючи це, Національний банк продовжував пом'якшення монетарної політики у звітному періоді за рахунок зниження облікової ставки (на 150 б. п. до 12,5%) та послаблення обмежень на валютному ринку.

Загальний макроекономічний контекст

Незважаючи на надскладні умови, в яких опинилася Україна впродовж останніх років, завдяки потужності та міцності української економіки, збереженню базових ринкових принципів її розбудови, підкріплених виваженими та цілеспрямованими діями Національного банку та Уряду України, було доведено життєздатність і перспективність обраного шляху реформування економіки та суспільства. Проводилася політика, спрямована на дерегуляцію підприємницької діяльності, поліпшення бізнес-клімату, підвищення ефективності управління державним сектором економіки та його оптимізацію, забезпечення адаптації національного законодавства до законодавства ЄС. **Країна поступово виходить із кризи, а її економіка у 2016 році перейшла до етапу стабільності та зростання.**

Новим випробуванням у 2017 році стало припинення переміщення вантажів через лінію зіткнення залізничними й автомобільними шляхами в межах Донецької та Луганської областей, що позначилося на незначному скороченні

сезонно скоригованого реального ВВП на 0,3% (у розрахунку до IV кварталу 2016 року). Проте, в цілому, новий виклик не зупинив започатковане економічне зростання: **реальний ВВП** (у розрахунку **I квартал 2017 року** до I кварталу 2016 року) **збільшився на 2,5%**.

Довідково. Тенденція відновлення зростання була закладена ще в другому півріччі 2015 року і посилена у 2016 році в основному за рахунок дії внутрішніх факторів. Так у IV кварталі 2016 року в розрахунку до відповідного кварталу попереднього року відбулося зростання ВВП на 4,8% з тенденцією до прискорення, водночас у III кварталі ВВП збільшився на 2,3%, у II кварталі – на 1,5% та 0,1% у I кварталі. У цілому за 2016 рік ВВП зріс на 2,3%.

У січні – травні 2017 року в умовах збереження макроекономічної стабільності (цінової та валютної) спостерігалася позитивна динаміка розвитку окремих видів економічної діяльності, крім сільського господарства та промисловості. Зокрема, **збільшився:**

оборот роздрібною торгівлі – на 7,1% та оптовий товарооборот – на 1,2%;
вантажооборот та пасажирооборот – на 10% та 9,7% відповідно;
обсяг будівельної продукції – на 20,8% (у січні – травні).

Економічне відновлення сприяло поліпшенню фінансових результатів підприємств. Так за I квартал 2017 року великі та середні підприємства отримали додатний фінансовий результат в обсязі майже 103 млрд. грн., тоді як у 2013 – 2016 роках їх фінансовий результат був від'ємним.

Водночас у січні – травні 2017 року відбулось уповільнення скорочення обсягу промислового виробництва до 1,3% (*“мінус” 2% у січні – квітні 2017 року*). За основними промисловими групами скорочення у січні – травні 2017 року відбулося лише у виробництві товарів проміжного споживання (*на 3,5%*) та енергоресурсів (*на 6,8%*), що в тому числі пов'язано перманентним негативним впливом бойових дій на сході країни та блокадою переміщення товарів через лінію розмежування, всі інші групи демонстрували прискорення зростання.

Сільське господарство в січні – червні 2017 року продемонструвало скорочення виробництва на 2.1% (на 0,9% у січні – травні 2017 року), через негативну ситуацію у вирощуванні сільськогосподарських тварин (у живій масі) та у виробництві молока, в умовах високої витратності сільськогосподарського виробництва.

Унаслідок підвищення мінімальної заробітної плати та помірних темпів інфляції (*до 3 200 грн. з 1 січня 2017 року*), у січні – травні 2017 року спостерігалася зростання реальної заробітної плати на **19,8%**. Номінальна середньомісячна заробітна плата штатних працівників у січні – травні 2017 року збільшилася на **36,8%** – до **6 494 грн.**

Продовженню економічного відновлення у 2017 році сприяло збільшення інвестицій та зростання доходів населення. За I квартал поточного року капітальні інвестиції зросли на 21,4%. Реальні наявні доходи населення за цей період зросли на 2,4%, тоді як реальна заробітна плата – майже на 20% за січень – травень.

Що стосується зовнішньої торгівлі, то дефіцит поточного рахунку за січень – травень 2017 року становив 1,1 млрд. дол. США та залишився майже на рівні відповідного періоду минулого року. Натомість вищими були надходження за фінансовим рахунком, чистий обсяг яких за цей час становив 1,8 млрд. дол. США, тоді як за відповідний період минулого року – 1,0 млрд. дол. США. Як результат зведений платіжний баланс був профіцитним, що сприяло збільшенню міжнародних резервів України.

За перше півріччя 2017 року міжнародні резерви згідно з попередніми даними зросли на 16% – до майже 18 млрд. дол. США (в еквіваленті).

Отже, в умовах збереження “зовнішніх ризиків” наразі є необхідним закладання підґрунтя для подальшого стабільного розвитку в нових економічних реаліях.

Визначальні чинники неекономічного характеру

Ключовим чинником економічного та соціального життя країни залишалися втрати і загрози, пов’язані з окупацією частини території України та продовженням воєнних дій на сході України, що супроводжувалося захопленням підприємств на території ОРДЛО та призупиненням переміщення вантажів між підконтрольною та непідконтрольною територією.

Основні чинники, що перебувають у межах компетенції Національного банку

У січні – червні 2017 року змінилися тенденції на валютному ринку України. Так на початку року валютний ринок перебував у стані підвищеної турбулентності через посилення попиту на іноземну валюту на тлі впливу низки тимчасових факторів. Це зумовило посилення девальваційного тиску на гривню.

За таких умов Національний банк здійснював інтервенції з продажу іноземної валюти, утримувався від проведення валютної лібералізації, а також зниження процентних ставок. Також було посилено комунікаційні заходи Національного банку щодо роз’яснення ситуації на валютному ринку.

Попри посилення гривні відносно долара США із середини січня 2017 року (загалом на 4,0% з початку року станом на кінець червня), номінальний ефективний обмінний курс (НЕОК) гривні протягом лютого – травня залишався

практично незмінним. Це було зумовлено зміцненням більшості валют країн – основних торговельних партнерів, у тому числі євро, відносно долара США. Водночас через вищу інфляцію в Україні порівняно з країнами-партнерами реальний ефективний обмінний курс (РЕОК) гривні помірно посилювався. У середньому за січень – травень 2017 року РЕОК зміцнився на 3,1% у розрахунку рік до року.

Однак ситуація порівняно швидко стабілізувалася завдяки зниженню впливу зазначених чинників та сприятливій зовнішній кон'юктурі для українських експортерів. Пропозиція іноземної валюти стала перевищувати попит на неї. Це супроводжувалося зниженням девальваційного тиску та ризиків прискорення інфляції. Водночас із квітня поточного року спостерігається тренд щодо укріплення офіційного обмінного курсу гривні.

За таких умов Національний банк виходив на валютний ринок з інтервенціями з купівлі іноземної валюти з метою поповнення золотовалютних резервів. Так додатне сальдо валютних інтервенцій Національного банку за перше півріччя 2017 року становило 1,4 млрд. дол. США. Крім того, поліпшення ситуації на валютному ринку дало змогу продовжити здійснювати поступову лібералізацію валютних обмежень та пом'якшення грошово-кредитної політики. Але є потреба в розширенні гнучкості курсового чинника з метою посилення його позитивного впливу на цінову стабільність.

Кредити. Процеси відновлення економіки сприяли певному поживленню кредитування в національній валюті. Однак кредитна активність банків залишалася низькою, зокрема через збереження значних кредитних ризиків та високий рівень боргового навантаження серед позичальників корпоративного сектору.

Загальний обсяг кредитів, наданих банками в національній валюті, за січень – червень 2017 року згідно з оперативними даними збільшився майже на 3%, тоді як в іноземній – зменшився на 11%.

Повернення заборгованості за кредитами, отриманими в іноземній валюті, а також реструктуризація такої заборгованості з іноземної валюти в національну сприяли зниженню доларизації кредитного портфеля банків – до 46% станом на початок липня поточного року з 49% станом на кінець 2016 року.

Депозити. Поліпшення фінансового стану підприємств та збільшення доходів населення сприяло припливу депозитів до банків попри зниження ними процентних ставок. Так згідно з оперативними даними загальний обсяг депозитів у національній валюті за січень – червень 2017 року збільшився на 5%. Натомість обсяг депозитів в іноземній валюті за цей період зменшився на 4% (у гривневому еквіваленті), що зокрема зумовлювалось укріпленням гривні.

Як результат рівень доларизації депозитів за підсумками червня поточного року знизився до 44% з 46% станом на кінець минулого року.

Приплив депозитів у національній валюті сприяв збереженню структурного профіциту гривневої ліквідності банківської системи України.

У результаті взаємокомпенсуючого впливу різних чинників пропозиція коштів за показниками грошової бази та грошової маси за підсумками січня – червня 2017 року майже не змінилася.

Визначальні риси грошово-кредитної політики та результати її здійснення

Процентна політика Національного банку в січні – червні поточного року значною мірою залежала від стану грошово-кредитного та валютного ринків, а також інфляційних ризиків. Так на початку року в умовах розбалансування валютного ринку та посиленого девальваційного тиску на гривню Національний банк утримувався від пом'якшення грошово-кредитної політики за допомогою застосування процентних важелів впливу.

У міру стабілізації ситуації, зниження девальваційного тиску, а також з огляду на узгодженість пом'якшення грошово-кредитної політики з необхідністю досягнення цілей щодо інфляції та з метою підтримки економічного зростання **Національний банк поступово знижував свою облікову ставку**. Так з 14 квітня 2017 року її було знижено до 13% з 14% річних, а з 26 травня 2017 року до 12,5% річних. **У подальшому в умовах посилення інфляційних ризиків Національний банк залишив свою облікову ставку без змін.**

Синхронно до облікової ставки Національний банк змінював і процентні ставки за своїми активними та пасивними операціями, у тому числі за інструментами постійного доступу депозитними сертифікатами овернайт та за кредитами овернайт.

Зниження ставок Національного банку сприяло зниженню процентних ставок банків. Зокрема траєкторії зміни облікової ставки відповідала динаміка процентних ставок на міжбанківському кредитному ринку України. Середньозважена процентна ставка за кредитами, наданими на міжбанківському кредитному ринку в національній валюті, у червні поточного року знизилася до 11,2% з 13,6% у грудні 2016 року. **Загалом міжбанківська процентна ставка змінювалася переважно в коридорі процентних ставок інструментів постійного доступу Національного банку, тяжіючи до процентних ставок за депозитними сертифікатами. Це свідчить про ключову роль цього інструменту в грошово-кредитній трансмісії, що характерно з огляду на структурний профіцит ліквідності банківської системи України.**

Також низхідний тренд мала вартість кредитів корпоративного сектору. Так середньозважена процентна ставка за новими кредитами корпоративному

сектору, наданими в національній валюті, у червні 2017 року знизилася до 13,1%, тоді як у грудні 2016 року становила 15,2%. Одночасно спостерігаються значні відхилення від середньозважених ставок для низькорейтингових позичальників.

Така низхідна динаміка процентних ставок на різних сегментах грошово-кредитного ринку свідчить про дієвість процентної трансмісії грошово-кредитної політики.

Водночас процентні ставки за новими кредитами, наданими в національній валюті домашнім господарствам, у січні – червні поточного року перебували на високому рівні – близько 30%. Розрив трансмісії процентних ставок у цьому сегменті кредитування зумовлюється насамперед тим, що процентна ставка за такими кредитами наразі залежить радше від ризиків та специфіки кредитування, ніж від вартості залучення ресурсів. Так основну частку гривневого кредитного портфеля фізичних осіб займають кредити з високими процентними ставками, які надаються на поточні потреби переважно без застави, а також карткові кредити.

Дієвість процентної трансмісії грошово-кредитної політики відобразилася не лише на активних операціях банків, а й на пасивних. За підсумками січня – червня 2017 року знизилися процентні ставки за новими депозитами як фізичних осіб, так і корпоративного сегменту.

Висновки

Основними засадами грошово-кредитної політики визначено, що у 2017 році Національний банк розглядатиме свій цільовий орієнтир за споживчою інфляцією (тобто зміною індексу споживчих цін) на рівні $8\% \pm 2$ п. п. (грудень до грудня попереднього року).

Фактичне прискорення споживчої інфляції в першому півріччі 2017 року до 15,6% у червні виявилось дещо вищим, ніж прогнозувалося, і тривалішим. Зазначене зумовлено насамперед впливом чинників, які перебувають поза контролем грошово-кредитної політики, зокрема факторами пропозиції сирих продовольчих товарів та збереженням посиленого впливу адміністративних факторів. Інфляційний тиск, зумовлений більшою мірою монетарними умовами, залишався помірним і загалом відповідав очікуванням Національного банку.

Згідно з оцінками Національного банку динаміка ІСЦ та його складових в останні місяці свідчить про посилення ризиків для досягнення цілі щодо споживчої інфляції на кінець 2017 року.

Водночас реалізація грошово-кредитної політики впродовж першого півріччя поточного року здійснювалася в умовах продовження економічного

зростання. Це дещо стимулювало процеси кредитування в національній валюті, хоча кредитна активність банків у цілому залишалася низькою.

Поліпшення фінансового стану підприємств та збільшення доходів населення сприяло припливу депозитів до банків попри зниження ними процентних ставок.

Зазначені процеси супроводжувалися зниженням рівня доларизації як кредитів, так і депозитів, що сприяє зниженню вразливості вітчизняної економіки до зовнішніх шоків.

Характер інфляційних ризиків упродовж першого півріччя поточного року був мінливий, що впливало на проведення грошово-кредитної політики. Так на початку року, в умовах посиленого девальваційного тиску на гривню, Національний банк проводив стриману політику, утримуючись від зниження своїх процентних ставок.

У міру стабілізації та поліпшення ситуації Національний банк уживав заходів щодо пом'якшення політики, зокрема поступово знижував облікову ставку та інші свої процентні ставки. У відповідь також знижувались і ринкові процентні ставки, що свідчить про дієвість процентного каналу трансмісійного механізму грошово-кредитної політики.

За таких умов, а також превалювання пропозиції іноземної валюти над попитом на валютному ринку Національний банк здійснював інтервенції з купівлі іноземної валюти з метою поповнення міжнародних резервів. Завдяки цьому та отриманню фінансування від міжнародних організацій станом на початок липня зазначені резерви вдалося збільшити до майже 18 млрд. дол. США (в еквіваленті).

В умовах посилення інфляційних ризиків в останні місяці Національний банк утримався від пом'якшення грошово-кредитної політики.

Зазначене дає підстави констатувати, що в першому півріччі 2017 року діяльність Правління Національного банку спрямовувалася на виконання цілей і завдань, передбачених статтею 6 Закону України "Про Національний банк України", та Основних засад грошово-кредитної політики на 2017 рік та середньострокову перспективу.

Але Рада Національного банку, виходячи з аналізу та моніторингу ситуації на грошово-кредитному ринку, констатує на посиленні інфляційних ризиків. Як наслідок, Національний банк повинен активно використовувати наявні інструменти грошово-кредитної політики з метою стримування інфляції в межах 8+-2% коридору.

СХВАЛЕНО

Рішенням Ради

Національного банку України

від 20 липня 2017 року № 33-рд

**Рекомендації Правлінню Національного банку України
та Кабінету Міністрів України**

I. Рекомендації Правлінню Національного банку України

З метою забезпечення стійкого економічного зростання держави, активізації кредитування та відновлення довіри до банківської системи:

1. Проаналізувати практику застосування режиму інфляційного таргетування. Розширити аналітичні підходи, що застосовуються під час прийняття рішень щодо впровадження грошово-кредитної політики, та оцінити адекватність їх використання. За результатами аналізу та з урахуванням стану економіки запровадити додаткові механізми й інструменти для підвищення ефективності функціонування зазначеного монетарного режиму.

2. Продовжити здійснення заходів щодо реалізації монетарної політики адекватно розвитку макроекономічної ситуації.

3. Ужити заходів щодо поступового послаблення адміністративних обмежень на валютному ринку за умови збереження макроекономічної стабільності.

4. Посилити гнучкість використання монетарних механізмів та інструментів з урахуванням необхідності надання більш дієвої підтримки економічного зростання в межах, які не створюють ризиків досягнення цілей щодо цінової стабільності.

5. Дотримуватися практики проведення послідовної політики, спрямованої на макроекономічну стабілізацію, сприяти стійкому поліпшенню інфляційних очікувань.

Термін – постійно.

6. Уживати вичерпних заходів для поповнення золотовалютних резервів за умови сприятливої ситуації на валютному ринку з урахуванням економічних інтересів держави.

Термін – постійно.

7. Підвищити передбачуваність, прозорість та зрозумілість для економічних агентів прийнятих та запланованих монетарних рішень, їх

критеріїв та мотивів, у тому числі розглянути можливість публікації прогнозу облікової ставки.

8. Вивчити питання щодо переходу на щоквартальне оприлюднення прогнозів споживчої інфляції, за результатами надати пропозиції.

Термін – до 01 вересня 2017 року.

9. Дослідити розвиток і поширення в Україні нових фінансових технологій і нестандартних інструментів та їх можливий вплив на монетарний трансмісійний механізм.

Термін – до 01 жовтня 2017 року.

10. Запровадити моніторинг та оцінку можливих ризиків для цінової та фінансової стабільності через розвиток нових фінансових технологій і нестандартних інструментів.

Термін – постійно.

11. Розглянути можливість розширення інструментів грошово-кредитної політики (крім депозитних сертифікатів) та напрацювати пропозиції щодо їх оптимального використання. Оцінити та порівняти витрати на використання депозитних сертифікатів та альтернативних інструментів грошово-кредитної політики.

Термін – до 01 січня 2018 року.

12. Посилити роботу в Комітетах Верховної Ради України щодо прискорення прийняття законопроектів, спрямованих на забезпечення стабільності фінансового сектору України та повернення довіри до банківської системи, у тому числі шляхом створення дієвих механізмів та інструментів захисту прав кредиторів і споживачів фінансових послуг.

Термін – постійно.

13. Ужити заходів щодо посилення захисту прав кредиторів і споживачів фінансових послуг, у тому числі шляхом ініціювання змін до чинного законодавства.

14. Для виявлення та оцінки системних ризиків для фінансової стабільності продовжити співпрацю з Урядом України та регуляторами фінансового ринку. Своєчасно вживати вичерпних заходів з усунення цих ризиків, оперативно застосовуючи належне мікро- та макропруденційне регулювання та нагляд.

15. Ужити заходів щодо удосконалення і поширення безготівкових розрахунків та стимулювання щодо зменшення частки готівки поза банками.

16. Провести дискусію за участю членів Ради Національного банку України, Правління Національного банку України та представників Міністерства фінансів України щодо використання депозитних сертифікатів терміном до 90 днів. За результатами проінформувати Раду Національного банку на її найближчому засіданні.

Термін – до 05 вересня 2017 року.

II. Рекомендації Кабінету Міністрів України

1. Підвищити ефективність роботи з міжнародними фінансовими організаціями та міжнародними кредиторами з метою збільшення обсягів фінансування інвестиційних проектів в Україні.

2. Посилити міжвідомчу координацію щодо створення відповідно до кращої світової практики профільної установи з питань роботи з проблемними активами, яка б акумулювала проблемну заборгованість банків за встановленими критеріями та право вимоги на забезпечення цієї заборгованості.

Термін – до 01 жовтня 2017 року.

III. Рекомендації Кабінету Міністрів України та Правлінню Національного банку України

1. Ужити заходів щодо посилення міжвідомчої координації монетарної, економічної та бюджетно-фінансової політики з метою нівелювання поточних структурних і циклічних дисбалансів національної економіки. Зокрема посилити співробітництво між Кабінетом Міністрів України та Національним банком України у сфері узгодження аналітичних оцінок і прогнозних показників під час підготовки основних напрямів бюджетної політики та середньострокової стратегії управління державним боргом.

2. Активізувати впровадження низки заходів щодо суттєвого зменшення рівня тіньової економіки, що дасть змогу підвищити ефективність функціонування реального сектору економіки.

3. Ужити відповідних заходів щодо більш широкого залучення державних коштів, ресурсів банків, фінансово-кредитних установ для кредитування реального сектору економіки.

4. Для забезпечення сталого економічного зростання продовжити структурне реформування національної економіки, передусім передбачене співпрацею з міжнародними фінансовими організаціями.

5. Удосконалити статистичний аналіз реального сектору економіки на основі запровадження оцінки показників промисловості за рівнем доданої вартості та технологічних укладів.

Голова Ради

Національного банку України

Б. М. Данилишин